

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ (ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ)

1. Αφού λοιπόν έπραξαν αυτό και αφού κάλεσαν σε συνέλευση τους Κερκυραίους, (τους) είπαν ότι αυτά ήταν το καλύτερο και ότι δεν θα υποδουλώνονταν με κανένα τρόπο πια από τους Αθηναίους, και στο εξής να μη δέχονται ούτε τους μεν ούτε τους δε, παρά μόνο μ' ένα πλοίο (αν εμφανίζονταν) μένοντας ουδέτεροι, αλλά μεγαλύτερη παρουσία πλοίων να τη θεωρούν εχθρική. Και αφού μίλησαν, ανάγκασαν (τους Κερκυραίους) να επικυρώσουν την πρότασή τους. Στέλνουν, επίσης, και στην Αθήνα αμέσως πρέσβεις για να εξηγήσουν σχετικά με όσα έχουν γίνει πως (τους) συνέφερε και για να πείσουν αυτούς που είχαν καταφύγει εκεί, να μην κάνουν καμιά εχθρική ενέργεια (εναντίον της Κέρκυρας), για να μην υπάρξει καμιά αντεκδίκηση.

(μτφ. Επιστημονικής Ομάδας)

2. Οι ολιγαρχικοί στην Κέρκυρα αμέσως μετά το πραξικόπημα εναντίον των δημοκρατικών συγκαλούν τη συνέλευση. Εξηγούν στα μέλη της συνέλευσης ότι το νέο πολιτικό σκηνικό ήταν προς το συμφέρον όλων και ότι δεν θα υπήρχε έτσι περιθώριο υποδούλωσης του νησιού στην Αθήνα (είπον ότι ... ύπ' Αθηναίων). Γι' αυτό και προτείνουν, όπως και στο παρελθόν, την ουδετερότητα υπό όρους, τόσο προς τους Αθηναίους όσο και προς τους Πελοποννησίους, γεγονός που σήμαινε διάλυση της επιμαχίας με την Αθήνα, όχι όμως και ολοκληρωτική αποκοπή των δεσμών της Κέρκυρας με την υπερδύναμη αυτής της εποχής (τότε λοιπόν μηδετέρους δέχεσθαι ... πολέμιον ήγεισθαι). Στη συνέχεια, οι ολιγαρχικοί εξαναγκάζουν τους Κερκυραίους να επικυρώσουν την πρότασή τους για ουδετερότητα μέσα σε κλίμα ψυχολογικής βίας και τρομοκρατίας. (μονάδες 6)

Η αντιφατικότητα των ενεργειών τους είναι προφανής. Από τη μία, οι ολιγαρχικοί συγκαλούν συνέλευση (ξυγκαλέσαντες) και επιχειρηματολογούν υπέρ της πρότασής τους (είπον) σε μια προσπάθεια να προσδώσουν μία επίφαση δημοκρατικής νομιμότητας στο όλο εγχείρημα, προκειμένου να καθησυχάσουν

τους Κερκυραίους μετά τον φόνο των δημοκρατικών. Από την άλλη, δεσμεύουν τη βούληση του δημοκρατικού αυτού οργάνου (ήνάγκασαν επικυρώσαι τήν γνώμην) ασκώντας ασφυκτική πίεση με κάθε τρόπο. (μον. 4)

3. Οι Αθηναίοι κινούνται ταχύτατα μετά την άφιξη της πρεσβείας των Κερκυραίων στην Αθήνα. Συλλαμβάνουν ως ομήρους τους πρέσβεις, καθώς και τους Κερκυραίους δημοκρατικούς που είχαν καταφύγει αρχικά στη Αθήνα και πείστηκαν από τα λόγια των πρέσβειων. Κατόπιν τους οδηγούν στην Αίγινα (τούς τε πρέσβεις... κατέθεντο ἐς Αἴγιαν), για την τύχη των οποίων ο Θουκυδίδης δεν κάνει ξανά λόγο. (μονάδες 4)

Η σύλληψη της πρεσβείας είναι μια πράξη ανίερη, αντίθετη σε κάθε κανόνα «διεθνούς δικαίου» της εποχής, αλλά και τον ηθικό νόμο. Οι πρέσβεις θεωρούνταν από όλους πρόσωπα ιερά, σεβαστά και απαραβίαστα. Η βίαιη αντιμετώπισή τους από τους Αθηναίους αποδεικνύει πόσο ο εμφύλιος πόλεμος έχει εξαχρειώσει τα πνεύματα και αλλοιώσει τις θεμελιώδεις και διαχρονικές αξίες μιας κοινωνίας. Ωστόσο, θα μπορούσε σε κάποιο βαθμό, δεδομένων των ιστορικών συνθηκών, να δικαιολογηθεί η αντίδραση των Αθηναίων, καθώς οι πρέσβεις ερχόμενοι στην Αθήνα λειτούργησαν ανάρμοστα επιχειρώντας να μεταπείσουν τους Κερκυραίους δημοκρατικούς που είχαν καταφύγει εκεί. Καθοριστική, επίσης, υπήρξε και η βίαιη, πραξικοπηματική ανατροπή του πολιτεύματος στην Κέρκυρα από τους ολιγαρχικούς, που άλλαζε την εξωτερική πολιτική του νησιού εις βάρος των Αθηναίων (μονάδες 6).

4. Στα δύο κείμενα (μεταφρασμένο και πρωτότυπο) εντοπίζεται η παρέμβαση των μεγάλων δυνάμεων της εποχής, της Αθήνας και της Σπάρτης στα εσωτερικά μιας μικρότερης δύναμης, της Κέρκυρας. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το μεταφρασμένο κείμενο η άφιξη του αθηναϊκού και του κορινθιακού πλοίου (Ἐφτασαν τότε... με πρέσβεις το καθένα) οδηγεί τους Κερκυραίους σε μία εξισορροπητική απόφαση η οποία προβλέπει τη διατήρηση αφενός της συμμαχίας/επιμαχίας με τους Αθηναίους (σύμφωνα με τους όρους της συνθήκης

του 433 π.Χ.), κι αφετέρου των φιλικών σχέσεων με τους Πελοποννησίους (Έγινε δημοσία συζήτηση ...με τους Πελοποννησίους). Είναι φυσικό η ταυτόχρονη άφιξη της αθηναϊκής και σπαρτιατικής πρεσβείας να προκαλεί πολιτικό αδιέξοδο και γι' αυτό οι Κερκυραίοι προσπαθούν με την παραπάνω απόφαση να βγουν αλώβητοι από τις συγκρούσεις των ισχυρών. Η προσπάθεια αυτή βέβαια, όπως δείχνουν και τα αιματηρά γεγονότα που ακολουθούν, είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

Στη συνέχεια, και σύμφωνα με το πρωτότυπο κείμενο, η εκ νέου άφιξη του κορινθιακού πλοίου και των πρέσβων από τη Σπάρτη στην Κέρκυρα αλλάζει και πάλι τα δεδομένα. Οι ολιγαρχικοί αισθάνονται πιο ασφαλείς, λόγω της παρουσίας των Πελοποννησίων στο νησί, και εκμεταλλευόμενοι την ευκαιρία προβαίνουν σε επίθεση εναντίον των δημοκρατικών και νικούν (Έν δὲ τούτῳ ...μαχόμενοι ἐνίκησαν). Η εμφύλια σύρραξη πλέον γενικεύεται. Η νέα σπαρτιατική αποστολή αποτελεί σαφέστατα αντίδραση της Σπάρτης στις προηγούμενες ενέργειες των Αθηναίων σε ένα σχήμα δράσης - αντίδρασης. Βλέπουμε, λοιπόν, πως η Σπάρτη παρεμβαίνει απροκάλυπτα πια στις πολιτικές εξελίξεις στην Κέρκυρα, καθώς απειλούνται τα συμφέροντά της στο νησί και θέλει να εκκαθαρίσει άμεσα την κατάσταση προς όφελός της μέσω των Κερκυραίων ολιγαρχικών.

5. **ξυγκαλέσαντες, νηί, πέμπουσι, ἔπεισαν, ἔχοντες**

6. **α. Κερκυραῖον, νῆες, πράγμασι(ν), πρεσβευτοῦ, ἐπιστροφάς**

β. ἤς, δέχη, πέμπης, ξυμφέρης, πράσσης

7. **α. ταῦτα: υποκείμενο στο ρήμα εἶη (αττική σύνταξη)**

γνώμην: αντικείμενο του απαρεμφάτου ἐπικυρῶσαι

ἐπικυρῶσαι: τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο του ρήματος ἤνάγκασαν

τῶν Κερκυραίων: γενική διαιρετική στη μετοχή οἱ ἔχοντες

τριήρους: υποκείμενο στη μετοχή ἐλθούσης (χρονική μετοχή, γενική απόλυτη)

β. πράσσειν: τελικό απρέμφατο (1 μονάδα), που λειτουργεί ως ἔμμεσο αντικείμενο στη μετοχή πείσοντας (2 μονάδες), έχει ως υποκείμενό του την μετοχή τούς καταπεφυγότας και υπάρχει ετεροπροσωπία (2 μονάδες)

1. * Ζωγράφου: Ι. Χρυσίππου 1, (210 7488030 & ΙΙ. Ξηρογιάννη 10, (210 7488180)
 2. * Χολαργός: Φανερωμένης 13, (210 6536551)
 3. * Αγία Παρασκευή: Ευεργέτου Γιαβάση 9, πλατεία Αγ. Παρασκευής, (210 6000031)
-

8. 1-β, 2-ε, 3-γ, 4-ζ, 5-θ